v léčebném ústavě za účelem léčení, a aby jim takto léčení nebylo ztěžováno.

Stejně nemá v dávkových pravidlech opory názor, že léčebným ústavem ve smyslu § 3 odst. 2 prav. rozuměti jest pouze »ústav veřejného rázu pro každého nemocného přístupný«, tedy jen léčebný ústav veřejný. Naopak z toho, že pravidla uvádějí vedle nemocnic příkladmo také sanatoře beze všeho omezení, sluší dovozovati spíše, že měla na mysli i léčebné ústavy soukromé.

Posléze nelze ani z dávkových pravidel ani z obvyklého a běžného smyslu slova »léčebný ústav« dovozovati, že by bylo pojmovou náležitostí, aby se celý léčebný proces odehrával v ústavě samém. Léčebným ústavem rozumí se každý ústav určený a zařízený k tomu, aby tu osoby hledající léčení žily určitým pořádkem, diktovaným jejich chorobou, pod stálým dozorem lékařským, a dostávaly potřebného ošetření, aniž však třeba, aby jim v ústavě samém dodávány byly všechny léčebné prostředky, jichž choroba jejich vyžaduje. Zejména v lázeňských místech nelze přehlížeti, že se tu léčení poskytuje a namnoze také poskytovati může jen specifickými s p o l e č n ý m i zařízeními (lázněmi, vřídly a pod.), tedy nutně mimo budovy, kde nemocní jsou ubytováni a zaopatřováni; tím neztrácí však ústav, vyhovuje-li jinak shora uvedeným náležitostem, povahy ústavu léčebného.

Pokud nař. rozhodnutí konečně »poznamenává«, že v léčebném domě jsou ubytovány i zdravé osoby, je k tomu podotknouti, že žal. úřad tu zřejmě nechtěl uvésti nějaký samostatný důvod rozhodovací. Avšak i kdyby tomu tak bylo a zjištění úřadu odpovídalo skutečnosti, neměla by tato okolnost významu pro zásadní otázku zde řešenou, nýbrž mohla by přijíti v úvahu toliko při konkretním vyměření dávky za ubytování určité osoby, která v ústavě nepobývá za účelem léčení nebo doprovodu nemocného. Je proto nař. rozhodnutí vybudováno na mylném právním názoru.

Č. 12.423.

C í r k e v n í v ě c i. — Ř í z e n í s p r á v n í: Ministerstvo není příslušno, aby z podnětu odvolání podaného proti výměru zem. úřadu o úpravě kongruy zrušilo tento výměr z úřední moci v odvolatelův neprospěch.

(Nález z 28. května 1936 č. 13.220/36.)

V ě c: Bernard S. v Holumnici (adv. Dr. Ota Stein ml. z Prahy) proti rozh. referátu min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě z 13. prosince 1933 o započtu doby pro výměru kongruového doplňku.

V ý r o k: N a ř í k a n é r o z h o d n u t í z r u š u j e s e p r o n e z á k o n n o s t.

D ů v o d y: Výměrem ze 7. září 1932 provedl zem. úřad v Bratislavě novou úpravu kongruových platů st-le, římskokatolického faráře v Holumnici, při čemž poznamenal, že st-li nemohla býti započítána doba před

1. červencem 1927, poněvadž v době od 21. července 1906 do 1. července 1927 působil v Americe, nebyl tudíž činný bez přerušení ve veřejné duchovní správě a tak ve smyslu § 11 vlád. nař. č. 124/1928 Sb., ale i vzhledem na ustanovení odst. 2 § 12 cit. vlád. nař. sluší jeho služební dobu považovati za přerušenou.

St-l podal z tohoto výměru odvolání, načež referát min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě zrušil tento výměr z úřední moci na základě § 83 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., poněvadž nebyla zjištěna i fysická způsobilost st-lova. Zároveň vyslovil, že se zřetelem na tuto vadu, pro kterou musil býti výměr zrušen z úřední moci, projednávání odvolání samého se stalo bezpředmětným.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, nss uvážil toto:

Výměr zem. úřadu nahoře citovaný obsahoval úpravu kongruových platů st-lových, při níž zem. úřad vzal v úvahu služební dobu st-lovu jen od 1. července 1927. St-l v odvolání uplatňoval nárok na započet také celé doby, po kterou byl ve službě duchovní před 1. červencem 1927. Nař. rozhodnutím nevyřídil žal. úřad toto odvolání věcně, nýbrž prohlásil, že projednání tohoto odvolání se stalo bezpředmětným, protože žal. úřad výměr zem. úřadu, proti němuž odvolání směřovalo, zrušuje současně z moci úřední.

Zákonnou normu, dávající žal. úřadu právo k zásahu z moci úřední, spatřuje žal. úřad v předpisu § 83 vlád. nař. z 13. ledna 1928 č. 8 Sb. V předpisu tom se praví pouze to, že dosavadní právo úřadu rušiti nebo měniti pravoplatné rozhodnutí z úřední moci zůstává nezměněno. Jak nss vyslovil již v nálezu Boh. A 9777/32 a v dalších nálezech Boh. A 10.475/1933 a 11.022/1934, není právní normy, a to ani v § 83 cit. správního řádu, ketrá by dávala ministerstvu právo rušiti nebo měniti výměry podřízeného úřadu, z nichž vzešlo straně právo ať materiální nebo formální, mimo rámec instanční kontroly z moci úřední na újmu strany bez jejího souhlasu, a že cit. § 83 správního řádu úřadům žádné nové kompetence v tomto směru nedává, nýbrž odkazuje na dosavadní právní stav.

Mohlo by tedy jíti jen o to, je-li takové oprávnění obsaženo v instanční pravomoci žal. ministerstva. Speciálního takového předpisu pro obor kongruových věcí není a mohl by tedy přijíti v úvahu jen předpis § 81 správního řádu. Nss svým plenárním usnesením z 19. prosince 1932 (Boh. A CCCCXXXIII/1932) vyslovil, že odvolací úřad, rozhoduje o odvolání podle § 81 správního řádu, není oprávněn změniti z úřední moci výrok nižší stolice v neprospěch odvolatele ve všech případech, kdy na konečném vyřízení je zúčastněn veřejný zájem, nýbrž že k takové změně jest oprávněn jen tehdy a potud, kdy a pokud podle předpisu nebo intence speciálního zákona správního jde o veřejný zájem nezadatelný (srov. též Boh. A 10.340/1933). Není speciálního předpisu, z něhož by bylo možno souditi, že fiskální zájem státu, i kdyby jej vůbec bylo možno považovati za zájem veřejný ve smyslu § 81 správního řádu, lze kvalifikovati jako veřejný zájem nezadatelný, svěřený oficiosní péči judikující instance.

Nedostávalo se proto žal. úřadu oprávnění k tomu, aby z podnětu odvolání zrušil z úřední moci výměr zem. úřadu ze 7. září 1932 o přiznání kongruy. K tomuto nedostatku příslušnosti musil nss přihlédnouti z moci úřední (§§ 4 a 5 zákona o ss) a zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zákona o ss, čímž odpadla nutnost zabývati se námitkami stížnosti, směřujícími proti meritornímu obsahu nař. rozhodnutí.

č. 12.424.

Pracovní právo: I. * Odborovým organisacím přísluší podle zákona č. 267/1921 Sb. ve znění zákona č. 74/1930 Sb. a nař. č. 161/1933 Sb., jsou-li splněny zákonné předpoklady, právní nárok na svolení ke zprostředkování výplaty státního příplatku k podporám nezaměstnaných. — II. * Ustanovení § 1 nař. č. 186/1924 Sb., pokud stanoví, že svolení k výplatě státních příspěvků k podpoře nezaměstnaných udílí odborovým organisacím ministr sociální péče (podle čl. II. nař. č. 161/1933 Sb. vláda) dle volné úvahy, není kryto zákonem č. 267/1921 Sb.

(Nález z 29. května 1936 č. 13.262/36.)

Věc: Ústřední svaz tesařů v Československé republice v Praze (adv. Dr. Rudolf Traub z Českého Brodu) proti rozh. vlády republiky Československé z 13. října 1933, sdělenému výnosem min. sociální péče v Praze z 20. října 1933, (za žal. úřad vrch. min. komisař min. sociál. péče Dr. Miroslav Kopecký) o státním příplatku k podporám nezaměstnaných.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Podáním z 8. září 1933 požádal stěžující si svaz u min. sociální péče na základě čl. IV. vlád. nař. č. 161/1933 Sb. o svolení k zprostředkování výplaty státního příplatku k podpoře nezaměstnaných a dodal, že svolení k výplatě státního příspěvku k podpoře v nezaměstnanosti bylo svazu dáno podle § 4 odst. 3 zákona č. 267/1921 Sb. výnosem min. sociální péče ze 4. dubna 1925.

Výnosem min. sociální péče z 20. října 1933 bylo stěžujícímu si svazu sděleno, že vláda ve své schůzi, konané dne 13. října 1933, usnesla se podle čl. II. vlád. nař. č. 161/1933 Sb. a podle § 1 vlád. nař. č. 186/1924 Sb., aby svolení zprostředkovati výplatu státního příplatku k podpoře nezaměstnaných stěžujícímu si svazu uděleno nebylo. V dalším obsahu výnosu upozornilo ministerstvo, že stěžující si svaz není oprávněn počínajíc doručením výnosu vypláceti státní příplatek k podpoře nezaměstnaných, a učinilo disposice po stránce finanční a kontrolní.

Nss uvažoval o stížnosti podané na rozhodnutí vlády Československé republiky z 13. října 1933 takto:

Zákonem č. 267/1921 Sb., který se změnami provedenými zákonem č. 74/1930 Sb. a vlád. nař. č. 161/1933 Sb. platil v době vydání nař. rozhodnutí, upraveno bylo podporování nezaměstnaných podle t. zv.